CIJENA 1·50 DIN.

POŠTARINA U GOTOVU PLAĆENA

NAŠA GOSPO LURDSKA, MOLI ZA NAS!

NAŠA GOSPA LURDSKA

GOD. 1932. BROJ 8.

26920

CRKVENA GODINA

KOLOVOZ 1932.

1. P. Okovi sv. Petra. Sv. Petar Apostol je bio dvaput bačen u okove, prvi put u Jerusalimu za kralja Heroda, drugi put u Rimu, ne dugo pred smrt, za cara Nerona. Jedni i drugi okovi, čudesno spojeni, sačuvani su u Rimu.
2. U. Alfonzo Ligorije, biskup i crkveni učitelj. — Porciunkula. U franjevačkim i u onim crkvama, koje imadu za to povlasticu od sv. Stolice, mogu dobiti potpuno oproštenje svi vjernici, kolikogod puta posjete crkvu, od jučerašnjega podneva do današnje ponoći, ako izmole 5 Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu po nakani svetog Oca pape. Sv. ispovijed se može obaviti ili tjedan dana prije ili u osmini, a sveta Pričest dne 1. kolovoza ili na sam današnji dan ili u osmini. Vjernici, koji se običavaju barem svakih 14 dana ispovijedati i skoro svakim danom pristupaju k sv. Pričesti, ne trebaju posebno primiti sv. Sakramente. Gdje postoji dozvola sv. Stolice, ova se oproštenja mogu, uz iste uvjete, dobiti u slijedeću nedjelju tako, da ih svaki može dobiti od subote o podne do ponoći u nedelju. Ovo se potpuno oproštenje može namijeniti na korist duša u čistilištu.
3. S. Augustin Kazotić, biskup zagrebački, blaženik naše krvi. — Potpuno oproštenje vjernicima, koji uz obične uvjete obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu.
4. Č. Dominik, ispovjednik, osnivač dominikanskog reda. — Potpuno oproštenje članovima bratovštine presv. Sakramenta, sv. Krunice, III. R. sv. Franje i sv. Dominika.
5. P. Snježna Gospa. *Prvi petak.* — Potpuno oproštenje članovima bratovštine presv. Srca, presv. Sakramenta, Apostolata molitve i svim vjernicima, koji, uz obične uvjete, obave razmatranje o dobroti i ljubavi Božanskoga Srca Isusova spram nas.
6. S. Preobraženje Isusovo. (Božje Lice). „I preobrazi se Isus pred njima, i lice Njegovo bilo je kao sunce, a haljine Njegove kao snijeg."
Prva subota — Potpuno oproštenje vjernicima, koji, uz obične uvjete, obave kakvu pobožnost na čast Neoskvrnjenoj, da Joj zadovolje za nanesene Joj uvrede.
7. N. 12. po Duhovima, prva u mjesecu. Kajetan, ispovjednik. — Oproštenja kao na prvi petak za vjernike, koji onda nijesu obavili. — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje i bratovštine sv. Krunice.
8. P. Cirijak, Largo i Smaragdo, mučenici.
9. U. Roman, Ivan Vianney.
10. S. Sv. Lovro, đakon, mučenik.
11. Č. Suzana, djevica i mučenica.
12. P. Klara, djevica, osnovateljica Klarisa, II. Reda sv. Franje. — Potpuno oproštenje (i opće odrešenje) mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.
13. S. Hipolit.
14. N. 13. po Duhovima.
15. P. Velika Gospa. „Uzeta je Marija u nebo, vesele se anđeli." Spomendan smrti i uzeća Bl. Djevice Marije na nebo. — Potpuno oproštenje članovima Marijinih kongregacija, bratovština: presv. Sakramenta, presv. Srca, sv. Krunice, karmelskog škapulara, preč. Srca Marijina i kršć. obitelji; III. Reda sv. Franje (ujedno opće odrešenje).
16. U. Joakim, otac Bl. Djevice Marije. — Rok, ispovjednik. — Potpuno oproštenje članovima bratovštine karmelskog škapulara i III. Reda sv. Franje.
17. S. Hijacinto, Julijana. — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje.
18. Č. Helena Križarica. — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje.
19. P. Ljudevit, biskup. — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje.
20. S. Bernardo, ispovjednik Stjepan, kralj.
21. N. 14. po Duhovima. Ivana Franciska.
22. P. Sedam radosti Bl. Djevice Marije. — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje.
23. U. Filip Benicije, ispovjednik.
24. S. Bartol, apostol. — Potpuno oproštenje članovima Družbe sv. Petra Klavera, ako, uz obične uvjete, mole za raširenje svete vjere.
25. Č. Ljudevit, kralj. — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje (ujedno i opće odrešenje).
26. P. Zefirin. — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje.
27. S. Josip Kalasancije, ispovjednik.
28. N. 15. po Duhovima, zadnja u mjesecu.
Augustin, biskup hiponski, veliki crkveni učitelj. — Potpuno oproštenje vjernicima, koji barem triput u tjednu zajednički mole krunicu Gospinu.
29. P. Glavosjek Ivana Krstitelja.
30. U. Ruža Limska, djevica, svetica iz III. Reda sv. Dominika. Ona je prva proglašena svetica iz Amerike.
31. S. Rajmundo, ispovjednik.

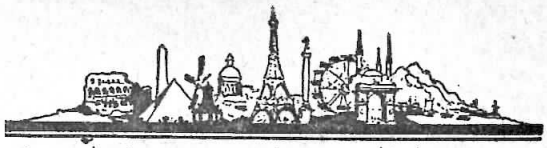

ŠIROM SVIJETA

O predsjedniku francuske republike Lebrunu. U Francuskoj je običaj, da nekadanji đaci visoke škole politehničke idu o Uskrsu zajednički na sv. uskrsnu ispovijed i pričest. Toga udruženja je član i današnji predsjednik francuske republike Lebrun. I ove godine — a to je bilo prve nedjelje u martu sa drugim nekadanjim đacima, a sada inžinjerima, išao je na uskrsnu sv. ispovijed i on. Prema tomu vidi se, da je Lebrun, predsjednik francuske republike, praktičan katolik.

Civilna ženidba i katolici u Čehoslovačkoj. U Čehoslovačkoj je uvedena prisilna civilna ženidba. Osim toga neprestano se obnavljaju napadaji na vjersku nastavu u školama. Radi toga su se katolici spremili na energičnu obrambenu akciju. Prva će dignuti svoj glas protiv toga zapadna Češka. Trećega srpnja sazvan je veliki zbor katoličkih muževa. To je bio moćni katolički prosvjed protiv državnih napadaja na kršćansku kulturnu baštinu i na katolička prava. U proglasu se veli: „Vrijeme je, da se odlučno opremo hajki kulturnog boljševizma, koji cvate u najvišim vrhovima vlade. Mi smo vidjeli, kakvim je plodovima urodila neutralna školska uzgoja; unatoč tome stvara ministarstvo prosvjete školske planove, u kojima se s vjerskom nastavom tako maćuhinski postupa, da ona mora ostati bez ikakva utjecaja. U četvrtom godištu građanske škole vjerska se obuka upravo tako bagatelizira kao i na srednjim školama. Religija, t. j. veza između ljudske savjesti i Boga, ismijava se i smatra sporednom stvari. Pa se onda čudimo, što raste korupcija i pokvarenost u svim zvanjima i društvenim redovima."

Molitvena vojna protiv bezboštva u Austriji. Nekoliko revnih bečkih katolika pozvalo je cijelu austrijsku javnost na molitvenu vojnu protiv bezboštva. U najbliže vrijeme organizirat će se jaka propaganda. Kao uvod u ovu akciju može se smatrati predavanje sveučilišnog profesora o. dra Vilhelma Schmidta o pokretu bezbožnika. Učenjak je među ostalim rekao i ovo: „Svi se vjerni danas pitaju, zašto je tako daleko moralo doći, zašto su bezbožnici zagospodovali, čak i u našem vlastitom gradu. Moramo priznati, da smo i sami pogriješili, da naš rad i naš život koji put možda i nisu bili prožeti onom visokom silom, koja nam je bila potrebna, ako smo htjeli prkositi ateističkom jurišu. Radosna nam je nada mladež, koja ne će uzmaknuti, nego koja je odlučila da srne u borbu za vjeru."

Gradnja crkava u Francuskoj. Koncem prosinca prošle godine prikazao je pariški nadbiskup u jednom javnom pozivu neodgodivu potrebu, da se grade crkve u okolici Pariza i da se tako pomogne besposlenima. Nadbiskupova akcija naišla je na potpuno razumijevanje u francuskoj javnosti.

Iz izvještaja pariškog generalnog vikara razabiremo, da se je još do 11. ožujka o. g. započelo graditi 19 crkava, a do konca svibnja daljnjih 14, tako, da se je započelo sa izvođenjem više od polovice projektiranih zgrada (60). Po zadnjem popisu pučanstva ima u departmanu Seine 4,938.855 stanovnika. Od toga opada na grad 2,891.100, a na predgrađa 2,042 milijuna i 855 tisuća stanovnika. Od g. 1926. pomnižilo se stanovništvo Pariza za 305.218 osoba. Međutim nisu samo nove crkve potrebne za takav prirast stanovništva. Svećenici su još potrebniji. Bogu hvala, i svećenički podmladak stalno se povećava. Godine 1926. iznosio je broj malih i velikih sjemeništaraca (gimnazijalaca, filozofa i bogoslova) u pariškoj nadbiskupiji 620, a godine 1931. 740; dakle u pet godina prirast od 120 svećeničkih kandidata. Osim toga je pariška dijeceza godine 1931. redovničkim družbama i misijama dala 206 aspiranata i 120 ostalih kandidata, koji su ustupljeni drugim francuskim dijecezama. Ukupno dakle broji pariška dijeceza 1066 svećeničkih ili redovničkih kandidata — 345 više nego u godini 1926. Isto tako rastu i primici za djelo svećeničkog pomlatka. Ove godine primilo je djelo za školovanje i uzdržavanje svećeničkog podmlatka 1,225.000 franaka, dakle za 225.000 franaka više nego prošle godine, a za 715.000 više nego godine 1926.

Najbolji kalendar za hrvatsku obitelj sigurno je

„DANICA"

koju već kroz dugi niz godina izdaje Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima i koja je dobro poznata po svim našim selima i gradovima. Ove godine „**Danicu**" za **1933.** svatko može da naruči već iza blagdana Velike Gospe.

Cijena joj je 10 dinara, za jeronimske članove 7 dinara.

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din). Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Sušin, Zagreb, Maksimirska cesta 47.

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA V. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 8.

U LURD

U Lurd! I opet u Lurd? Da, svake godine u Lurd. Evo već jedanaesto naše hodočašće polazi u Lurd. Krenut ćemo iz Zagreba ove godine 9. augusta. Naš je put skopčan doduše s naporima i tegobama tjelesnim i duševnima, skopčan je i s troškovima velikim i teškim naročito u ovo kritično ekonomsko vrijeme, ali mi ipak idemo, idemo k našoj Gospi Lurdskoj.

Idemo u Lurd, makar nam mnogi govore: „Tko misli, da se treba moliti, neka se kod kuće moli. Pa i Spasitelj je govorio: „A ti, kad se moliš, uđi u sobu svoju i zatvorivši vrata pomoli se Ocu svojemu u tajnosti; i Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, platit će ti." I opet nam govore: „Komu se hoće hodočašća, neka hodočasti na naša prošteništa: u Mariju Bistricu, Trsat, Aljmaš, Sinj itd." Čemu toliki napori i teškoće dalekoga puta u strani svijet? Napokon čemu utrošiti toliki novac u ovoj teškoj novčanoj nestašici?"

Tako eto govore ljudi, čiji je duh samo duh ove bijedne zemlje, a ne podižu svoj pogled više, prema Bogu i vječnim vrednotama. Nije molitva ostavljena na milost i nemilost našim hirima. Mi moramo moliti. Jest, treba moliti. Molitvom priznajemo i ispovijedamo, da ima Bog. Molitvom priznajemo, da je On naš gospodar, a mi smo Njemu podložni i o Njemu ovisni. Molitvom se pripravljamo, da budemo dostojni primiti od Njega darove. Molitvom odvraćamo od sebe mnoge nevolje i patnje. Moć je molitve velika, da Spasitelj kaže: „I sve, što uzištete u molitvi *vjerujući*, dobit ćete." Za to nas i potiče na molitvu riječima: „Ištite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se; jer svaki, koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvorit će mu se."

I baš javna molitva je potrebna. Istina je, da je Spasitelj kudio molitvu židovskih licemjera, koji su je vršili pred drugima *iz taštine*. Zato su se oni molili po zbornicama i na raskršćima ulica, stajali i molili se samo s tom nakanom, da ih ljudi vide. Ali nije Spasitelj kudio javnu molitvu uopće, jer znamo i za Isusa, da je javno molio. Dapače je osobito ističe riječima: „Još vam kažem, ako se dvojica od vas slože na zemlji u čemu mu drago, za što se uzmole, dat će im Otac moj, koji je na nebesima; jer gdje su dvojica ili trojica sabrani u ime moje, ondje sam ja među njima." Taj duh javne zajedničke molitve najbolje su shvatili prvi kršćani. Oni su se javno i zajednički molili još za živih apostola, jer za njih veli već evanđelista sv. Luka u Djelima Apostolskim: „I bijahu postojani u nauci apostolskoj i u zajednici lomljenja hljeba i u molitvama."

To su i razlozi, zašto su se kršćani od početka rado skupljali po katakombama, poslije po crkvama i procesijama, da se zajednički mole. Javne, zajedničke molitve, procesije i prošteništa potiču nas na veću pobožnost i pokazuju, da su svi ljudi i narodi članovi jedne Kristove zajednice, da je ta zajednica općenita po cijelom svijetu, pa nas bodri to na osobiti način, da se ne stidimo svoje vjere, nego da bez straha i stida slavimo Boga i svete.

Nigdje se to u tolikoj mjeri ne postizava, koliko na javnim prošteništima. A i dragi Bog pokazuje čudesnim milostima i događajima, da su Mu upravo na takvim mjestima mile i drage naše pobožnosti. Nigdje pak Bog te milosti danas ne dijeli u tolikoj mjeri, koliko na međunarodnom prošteništu u Lurdu. Tako eto i pokazuje, da Mu je hodočašćenje baš na ovo sveto mjesto toliko drago. Zato i tamo baš najradije dijeli nebrojene čudesne milosti.

Zašto je to baš tako u Lurdu, stvar je doduše Providnosti Božje, ali i mi možemo, da s prilično vjerojatnošću odgonetnemo tu tajnu Božju. Sjetimo se samo onih prilika, koje su vladale, kada su započela lurdska ukazivanja i čudesna ozdravljenja u Lurdu. Prijetila je svijetu velika bezbožna epidemija, zarazna bolest racionalizma, koja je rušila vjeru u Boga i prekogrobni život, a čovječji razum dizala na prijestolje mjesto Boga. Veliki su učenjaci ustali baš u Francuskoj, koji su širili tu zarazu. I sada eto dragi Bog, u svojoj nježnoj brizi za spasenje ljudskoga roda, podiže baš u Francuskoj lurdske događaje. A da potamni oholost i naduvenost bezbožnih učenjaka, pozvao je neuko, priprosto djevojče Bernardicu, da se preko nje ponovno objavi svijetu. Dakako, da se sve to dogodilo i događa se posredovanjem i zagovorom Bl. Djevice, koja je od vijeka određena za posrednicu i spasiteljicu ljudskoga roda.

Lako nam se može nametnuti pitanje: zašto dragi Bog i danas nešto slično ne podigne u bezbožnoj Rusiji. Ta njezini sadašnji vlastodršci upravo đavolskom mržnjom ruše crkve i oltare, nište svete slike i križeve, proganjaju svećenstvo, govorima i štampom ubijaju svaku uspomenu i pomisao na Boga i kršćanski uzgoj.

Prije svega valja znati: „Putevi Božji nijesu putevi naši." Mi ne znamo, kakove su nakane Božje, kad dopušta toliku kušnju i pokoru onomu siromašnomu narodu ruskom. Ali istina je i to, da često potomci prave velike pokore za prestupke svojih otaca. Možda i ruski narod okajava sada stoljetnu tvrdoglavu nepokornost i neposluh onoj želji i molitvi Kristovoj na posljednjoj večeri: „I. više nijesam na svijetu, a oni su na svijetu, a ja idem k tebi, Oče sveti! Sačuvaj u ime svoje one, koje si mi dao, *da budu jedno kao i mi... Posveti ih istinom.*"

Sigurno je i to, da Bog ne može biti naša igračka i loviti nas neprestano i svagdje

posebnim čudesnim i izvanrednim događajima. I kad bi to bilo, takove bi stvari postale odviše svakidašnje i bez ikakvog upliva na naše vjerovanje, kao što je to i neprestano uzdržavanje i upravljanje Božje svijetom. A kad se takovi događaji događaju poglavito samo u Lurdu, onda oni imadu osobito značenje i ugled, jer su oči cijeloga svijeta uprte na jedno izvjesno i stalno mjesto milosti Božjih, a učenjaci dobre volje znadu, gdje ih mogu ispitivati i promatrati i kamo im valja ići. Nama je dragi Bog dosta dao s Kristom i Njegovim čudesima, s Crkvom i njezinim nesavladivim postojanjem. Pa ako nam je danas usto podigao još i Lurd s njegovim čudesnim događajima, onda je to najcrnija nezahvalnost, kad još nešto netko traži i očekuje, da može vjerovati. To je znak velike tvrdokornosti i neposluha. To je grijeh proti Duhu Svetomu, koji se ne oprašta ni na ovom, ni na onom svijetu, jer nema pokajanja, a gdje pokore nema, tamo nema ni oproštenja.

Lurdska hodočašća su hodočašća posebne i naročite pokore. Naša Gospa Lurdska je rekla Bernardici: „Hoću, da mi ovamo dolazi mnogo naroda, hoću da dolaze u procesijama, ja želim da vidim ovdje mnogo ljudi." A ujedno je i naznačila svrhu tih hodočašća, kad je u petom ukazanju Gospa ožalošćena pozvala Bernardicu: „Moli za siromašne grešnike, moli za bolesni svijet". I opet je u osmom ukazanju još jače označila svrhu lurdskih hodočašća Lurdska Gospa, kad je izričito prigodom ukazanja tri puta Bernardici rekla: „*Pokora !*"

Nedavno je sv. Otac Papa Pijo XI. u svojoj poslanici pokazao na uzroke današnjega zla i nestašice. Rekao je, da će sva ljudska nastojanja, da se današnja bijeda ublaži, ostati bez uspjeha, ako Bog ne pomogne. A naglasio je kao osobita sredstva, da se postigne pomoć Božja: molitvu i pokoru. On veli, da je riječ pokora nestala iz svijeta, da se pokora smatra kao nešto zastarjelo i ponizujuće. Zato se pokora mora obnoviti i opet sačinjavati sastavni dio kršćanstva.

Najjača propovijed o tome jest upravo Lurd. Tamo se moli kao nigdje. Tamo se ispovijeda i pričešćuje kao nigdje. Tamo se može vidjeti na hodočasnicima sviju naroda i jezika, kako se sve muke i poteškoće, bolesti i nevolje, jednom riječi sve životne neprilike mogu primiti iz ruke Božje kao pokora. Tamo se ujedno može svatko uvjeriti, kako obilno dragi Bog po zagovoru Gospe Lurdske nagrađuje svako pokorničko djelo i olakšava svaku nevolju i stradanje.

Tko je jedamput ondje bio i vidio ona djela molitve i pokore, osjetio onaj duh milosti Božjih, taj vruće želi da se i opet vrati u onaj kutić neba na zemlji. Zato eto idemo onamo ove godine s jedanaestim našim hodočašćem, a na godinu t. j. za 1933. opet najavljujemo: *Dvanaesto lurdsko hodočašće u mjesecu kolovozu.* Hoćemo da budemo stalno povezani s onim gradom Božjim, kamo nas Gospa Lurdska zove, a Njezim poziv dragi Bog potvrđuje i popraćuje obilatim čudesima i milostima. Dakle u Lurd, k Našoj Gospi Lurdskoj ! **Dr P. Lončar.**

DUHOVNO HODOČAŠĆE U LURD

Zar se može i duhovno hodočastiti u Lurd ? Jest, može, i često mora, kad hoće u Lurd oni, koji nikako ne mogu. Zaista imade veliki broj bolesnih i zdravih, koji bi rado u Lurd, a prilike im nikako ne dopuštaju. Imade ih, koji imadu toliku želju i čežnju za Lurdom, da ih zbog toga, što ne mogu onamo, često pritište žalost i tuga. Ovakovima samo nekoliko riječi utjehe.

Pođite i vi u Lurd s nama. Pođite duhom ! Obavite duhovno hodočašće ! Obavljajte ga onda, kad se naše jedanaesto hodočašće bude nalazilo na putu, a osobito na sv. mjestu pred pećinom Gospinom. Te dane obavljajte devetnicu u čast Gospi Lurdskoj. Ispovijedite se i pričestite. Molite za bolesnike, da ih Lurdsda Gospa, ili sasvim ozdravi ili da im barem olakša bolesnički teret. Molite za obraćenje grešnika. Molite za sretan put i povratak našega jedanaestoga hodočašća. Ustrpljivo podnosite svoje teškoće i brige Gospi Lurdskoj u čast. Ne zaboravite na molitvu sv. Krunice. Obavite te dane križni put. Pohodite Isusa u oltarskom Sakramentu uistinu ili Mu se barem svaki dan u duhu poklonite okrenuvši se prema crkvi, gdje On prebiva. Molite litanije Gospine pred Njezinom slikom. Pođite k sv. Misi i propovijedi ili sami čitajte nešto pobožno. To su eto pobožnosti, koje ćemo i mi obavljati u Lurdu.

A da Vam bude još življa slika našega hodočašća, upozorujem vas, da ćemo u jutro od 7 do 10 sati biti pred spiljom i u crkvama, a poslije toga ili u rodnoj kući Bernardičinoj ili na posebnoj kojoj pobožnosti, ili na Križnom putu kraj svetišta lurdskih. Poslije podne ćemo prisustvovati dvjema procesijama svaki dan: u 4½—6 sati poslije podne procesiji s presv. oltarskim Sakramentom, a od 8½—10 sati uveče procesiji s upaljenim svijećama.

P r o c e s i j u poslije podne otvara cijeli niz djevojaka zaogrnutih bijelim ili plavim plaštem, a pratit će presv. Sakramenat mnogobrojni svećenici, muškarci i žene po lijepoj livadi presvetoga Sakramenta, a sada ogromnom trgu s nasadima. Procesija je ispunjena molitvama i pjesmama, koje se mogu naći u molitveniku „Kruh nebeski" ili „Isus prijatelj malenih", a te su: O sveta hostijo, O sveta gozba, molitva za Papu, Pojte usne, Hvali Sion Stvoritelja. A kad oltarski Sakramenat dođe do bolesnika, dok se bolesnici blagosljivljaju uzvikuje se:

I.

Gospodine, mi Ti se klanjamo. — Gospodine mi vjerujemo u Tebe. — Gospodine mi se uzdamo u Tebe. — Gospodine mi Te ljubimo. — Gospodine, neka bude Tvoja volja na zemlji, kako je na nebu.

Presveto Srce Isusovo, smiluj se nama. — Srce Isusovo, naš život i uskrsnuće, smiluj se nama. — Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehe svijeta, daj nam mir.

O Marijo, Majko Spasiteljeva, moli za nas. — O Marijo, prečista Majko, moli za nas. —

O Marijo, zdravlje bolesnih, moli za nas. — O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas, koji se k Tebi utječemo.

Naša Gospo Lurdska, blagoslovi Papu, namjesnika Isusa Krista. — Naša Gospo Lurdska, kraljice mira, moli za nas. — Naša Gospo Lurdska, blagoslovi našu Domovinu.

Blažena Bernardica, moli za nas!

Klanjajmo se uvijeke presvetomu Sakramentu. (3 puta se pjeva).

II.

Blagoslovljen Onaj, koji dolazi u ime Gospodnje. — Ti si Krist, Sin Boga živoga. — Ti si moj Gospodin i Bog. — Gospodine, neka bude Tvoja volja na zemlji, kako je na nebu. — Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca, smiluj se nama. — O Isuse, beskrajna dobrota, smiluj se nama. — Hosana, hosana Sinu Davidov.

O Marijo, Majko Isusa Krista, moli za nas. — O Marijo, Majko Djelitelja milosti, moli za nas. — O Marijo, utjeho žalosnih, moli za nas. — O Marijo, bez grijeha žačeta, moli za nas, koji se k Tebi utječemo. Naša Gospo Lurdska, blagoslovi Papu, namjesnika Isusa Krista. — Naša Gospo Lurdska, blagoslovi našu Domovinu.

Blažena Bernardica, moli za nas.

Pokaži, da si nam Majka... (Pjeva se tri puta).

III.

Gospodine, mi vjerujemo, ali umnoži vjeru našu. — Gospodine, Ti si uskrsnuće i život. — Isuse, Sine Marijin, smiluj se nama. — Isuse spasi nas, poginut ćemo. — Srce Isusovo, od čijega obilja mi primamo smiluj se nama. — Presveto Srce Isusovo, ja se pouzdajem u Tebe.

Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas. — Djevice moguća kod Boga, moli za nas. — Djevice puna dobrote, moli za nas. — O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas, koji se k Tebi utječemo. — Naša Gospo Lurdska, blagoslovi Papu, namjesnika Isusa Krista. — Naša Gospo Lurdska, blagoslovi našu Domovinu.

Blažena Bernardica, moli za nas.

Oprosti Gospodine, oprosti narodu svomu, nemoj se srditi dovijeka na nas. (Pjeva se tri puta).

IV.

O Bože, u pomoć nam dođi, pobrzaj da nam pomogneš. — Gospodine, ako hoćeš, možeš me ozdraviti. — Srce Isusovo, izvore života i svetosti, smiluj se nama. — Isuse, koji si nas toliko ljubio, smiluj nam se. — Isuse, blaga i ponizna srca, smiluj se nama.

O Marijo, Majko, Spasiteljeva, moli za nas. — O Marijo, zdravlje bolesnih, moli za nas. — O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas, koji se k Tebi utječemo. — Naša Gospo Lurdska, blagoslovi Papu, namjesnika Isusa Krista. — Naša Gospo Lurdska, blagoslovi našu Domovinu.

Blažena Bernardica, moli za nas.

Pokaži, da si nam Majka... (Pjeva se tri puta).

V.

Isuse, Sinu Davidov, smiluj se nama. — Isuse, Oče sirota, smiluj se nama. — Isuse, Tješitelju žalosnih, smiluj se nama. — Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno, smiluj se nama. — Srce Isusovo, izvore sve utjehe, smiluj se nama. — Srce Isusovo, spasenje onima, koji se u Te ufaju, smiluj se nama.

O Marijo, Utočište grešnika, moli za nas. — O Marijo, Pomoćnice kršćana, moli za nas. — O Marijo, Majko milosrđa, moli za nas. — O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas, koji se k Tebi utječemo. — Naša Gospo Lurdska, blagoslovi našu domovinu.

Blažena Bernardica, moli za nas.

Oprosti, Gospodine, oprosti narodu svomu, nemoj se srditi dovijeka na nas. (Pjeva se tri puta).

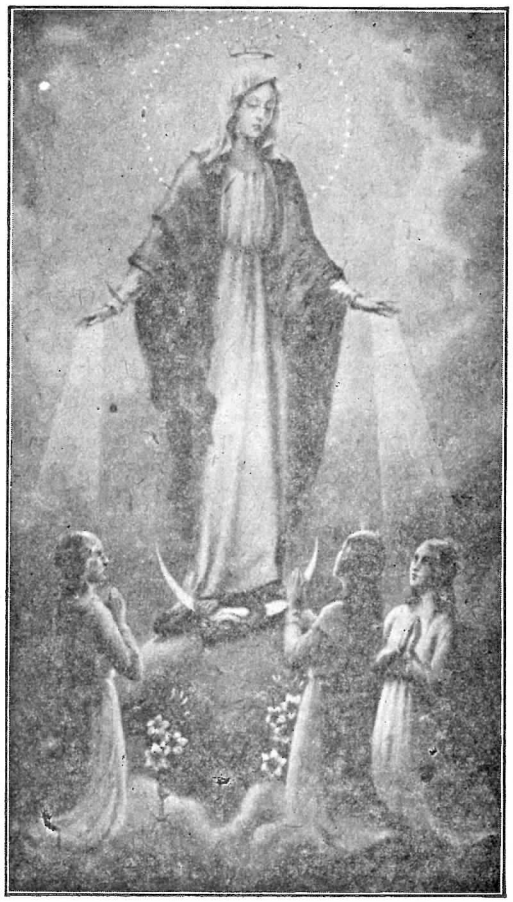

BEZGREŠNA DJEVICA NA NEBO UZETA

VI.

Isuse, početniče života, smiluj se nama. — Gospodine, onaj koji Te ljubi, jest bolestan. — Gospodine, daj da vidim. — Gospodine, daj da čujem. — Gospodine, daj da hodam. — Gospodine, reci samo jednu riječ, i ja ću ozdraviti.

Kraljice presvete Krunice, moli za nas. — Naša Gospa Lurdska, moli za nas, koji se k Tebi utječemo. — Blagosloveno budi Sveto i Bezgrešno Začeće. — Naša Gospo Lurdska, blagoslovi Papu, namjesnika Isusa Krista. — Naša Gospa Lurdska, blagoslovi našu Domovinu.

Blažena Bernardica, moli za nas.

Klanjajmo se uvijek presvetom Sakramentu. (Pjeva se tri puta).

Kad su svi bolesnici blagoslovljeni s presv. Sakramentom, pjeva se Tantum ergo i Genitori i svršava blagoslovom, poslije kojega se moli: Blagosloven budi Bog itd.

Večernja procesija sa svijećama počinje pred spiljom ukazanja. Hodočasnici se svrstaju po narodnostima i cijelo vrijeme pjevaju svaki u svom jeziku samo pjesmu: „Sred te se pećine Marija javi". Obilaze u četveroredu cijeli trg presv. Sakramenta i onda se na koncu u redovima dugačkim kao što je širok trg sakupe pred najdonjom crkvom. Tada zamukne pjesma i svi, više puta po nekoliko desetaka tisuća, pjevaju jednoglasno: „Vjerujem u Boga". Ta ispovijest vjere provali tolikom snagom, kao da se oblak prolomio, more uznemirilo i vjetar silan potresao ogromnom šumom. Nakon te vjeroispovijesti daje najstariji prisutni biskup biskupski blagoslov tisućama, što su popadale na koljena. Time svršava večernja procesija i uopće pobožnosti toga dana.

Pođite dakle sada na duhovno hodočašće vi, koji nikako ne možete s nama u Lurd. Gospa rado daje i Vama velike milosti, jer ste se i vi odazvali Njezinu pozivu, kako ste mogli. Ne ćete doduše imati onih napora i pokora dalekoga puta, ali zato ne ćete ni osjetiti nezaboravnih vidljivih i sjetilnih radosti, koje Lurd pruža onima, koji onamo pođu. No tješite se, da Vam Gospa ne će uskratiti mnogih milosti, dapače i tjelesnih pomoći, koje često daje onima, koji duhom hodočaste u Lurd. Zapamtimo, mnogi mole za druge, a sami od Gospe primaju ono, što za druge mole. To je već toliko puta potvrdilo iskustvo štovatelja Naše Gospe Lurdske.

Cijenimo duhovna hodočašća i pridružimo se svi ovogodišnjem našemu hodočašću, koje polazi iz Zagreba 9. kolovoza. Neka nas Lurdska Gospa prati svojim moćnim zagovorom na putu, a vas čuva kod kuće i ispuni vam želje vaše i obilno nadari svojim milostima!

Dr P. L.

UPUTE ZA XI. PUČKO HODOČAŠĆE U LURD

Jedanaesto ovogodišnje hodočašće u Lurd polazi 9. kolovoza (augusta) iz glavnoga kolodvora u Zagrebu u 18 sati.

Program puta je uglavljen ovako:

9. VIII.: zajednički blagoslov u crkvi čč. oo. Franjevaca na Kaptolu broj 9. u 16 sati.

9. VIII.: polazi se iz Zagreba (18 sati) preko Ljubljane (22.01—23.15) i Rakeka (0.49—1.09 u Trst (4).

10. VIII.: Zajutrak u Trstu (4—5.35), a onda odlazak preko Venecije Mestre (9.02—9.23) u Milan, kamo se dolazi u 13.45. Tamo je ručak, razgledavanje grada, večera, konak i kava u hotelu, drugi dan sv. Misa u 7 sati.

11. VIII.: Odlazak iz Milana (9.05) preko Genove (11.31—11.45) i Ventimilje, talijansko-francuske granice (15.10—16.05) u Nicu (17.15). Ručak u vlaku. U Nici: Večera, konak, kava, sv. Misa u 7 sati, razgledavanje grada i ručak.

12. VIII.: Odlazak iz Nice (15.50) preko Marsilje (19.29—20.10), Taraskona (21.40—21.53), Setta (23.49—23.59), Tuluse (13. VIII. 4.—6.06) u Lurd. (9.41).

13., 14., 15. i 16. VIII.: Boravak u Lurdu. Pobožnosti u Lurdu: Zajedničko pohađanje i molitve pred čudesnom špiljom i u svetištima, prisustvovanje svaki dan hodočasničkoj sv. Misi, procesijama poslije podne s presv. Olt. Sakramentom i uveče sa svijećama, noćnom klanjanju, pohod znamenitog križnog puta, Bernardičine kuće, Pik de Žera, kupanje u čudotvornoj vodi, 14. VIII. poslije podne sv. ispovijed za one, koji se nijesu ispovjedili kod kuće ili u Zagrebu, zajednička sv. Pričest itd. Nevezani izlet u Biaritz.

16. VIII.: Oproštaj pred špiljom, večera (18) i odlazak iz Lurda u 19.01.

17. VIII.: Preko Tuluse (22.28—0.31), Setta (4.20—4.32), Taraskona (6.48—7.25) u Marsilju u 8.50. U hotelu kava, ručak. Sv. Misa kod Gospe Čuvarice. Razgledavanje grada. A u 13 sati odlazak iz Marsilje preko Mentone (17.45—18.24), Ventimilje, francusko-talijanske granice (18.38—19.50) u Genovu (23.32). Večera u vlaku, noćenja u hotelu.

18. VIII.: Sv. Misa. Razgledavanje Genove. Ručak u hotelu. Odlazak iz Genove u 12.21. preko Milana (14.55—15.15) u Padovu (18.56). Večera i konak u hotelu.

19. VIII.: U 7 sati pobožnosti na grobu sv. Antuna, a u 11.06 odlazak iz Veneziju. Ručak i večera u hotelu. Vožnja velikim kanalom, ostalo po volji. Odlazak iz Venecije u 20.24.

20. VIII. Dolazak u Zagreb u 11.50.

Napomena:

I. Svi svećenici, koji su došli u Lurd sa hodočašćem, imadu istu vlast za ispovijedanje, koju imadu i u svojoj biskupiji. Ispovijedati se smije u bazilici (gornjoj crkvi), u crkvi sv. Krunice (u donjoj crkvi i u sali za ispovijedanje.) U kripti (srednjoj crkvi) smiju ispovijedati samo kapelani lurdskoga svetišta.

Svi svećenici smiju čitati u lurdskim svetištima votivnu sv. misu po obrascu In Apparatione B. M. V. Immaculatae od 11. februara sine Gl. et Cr. (osim u subotu kad je Cr.) s drugom i trećom molitvom.

II. Svaki hodočasnik može dobiti ove oproste:

1. Potpuni oprost, ako jedamput posjeti gornju crkvu ili srednju, donju crkvu ili spilju.

2. Potpuni oprost, ako učini koju pobožnu vježbu u vrijeme svoga puta.

3. Potpuni oprost s papinskim blagoslovom, koji se obično dijeli na oproštaju pred spiljom.

4. Potpuni oprost dobiju hodočasnici, koji su došli u hodočasničkoj grupi: *a*) na dan dolaska; *b*) na dan povratka; *c*) i još jedan dan, koji si sami odaberu, dok traje hodočašće.

5. Oprost od sedam godina i sedam četrdesetnica svaki puta, kad prisustvuju kojoj zajedničkoj pobožnosti svoga hodočašća.

Uvjeti za potpuni oprost jesu: Sv. ispovijed i Pričest. A za sve oproste još molitva na nakanu sv. Oca Pape. Obično se moli pet Očenaša i pet Zdravo Marijo ili nešto jednako tomu. Tako za potpuni oprost.

NAŠE PUTOVANJE U LURD

9. kolovoza krećemo dakle na put pokore i samozataje, na put hodočašća u grad Marijin, znameniti Lurd. U Zagrebu, u crkvi naših čč. oo. franjevaca na Kaptolu, započinjemo svoje hodočašće. Ondje pred oltarskim Sakramentom, pred prekrasnom lurdskom spiljom, ondje ćemo se najprije preporučiti našoj dragoj Gospi Lurdskoj, da nas putem štiti, jer idemo na Njezin poziv. Poći ćemo i mi s krunicom u ruci u Lurd Gospi, što nas čeka tamo s krunicom u ruci.

Na tom velikom i svetom putu zaustavit ćemo se u nekim mjestima, da se odmorimo, obavimo svoje putničke pobožnosti, razgledamo svetišta Božja, a usput i druge neke znamenitosti.

Već prvu noć prijeći ćemo granicu kod Rakeka i prolazit gorama i dolinama naše drage Istre. Poslije Trsta prekoračit ćemo Soču, rijeku natopljenu krvlju našom, nabujalu suzama i čežnjama roda našega, uznemirenu plačem i uzdisajima naših dragih, braće naše po krvi i osjećaju. Ranim jutrom otisnut ćemo se i preko poznatih rijeka Taljamenta i Pijave u Veneciju. Poslije Venecije preko rijeke Brente i Adiže uz lijepo Gardsko jezero (51.6 km dugačko) stići ćemo oko podne i zaustaviti se u velikom talijanskom gradu Milanu.

Milan je grad od 900.000 tisuća stanovnika. Prvi je to grad u Italiji po svojoj trgovini i industriji. Naročito je znamenit u čitavoj Evropi zbog svojih tvornica svile. Jedan od najznamenitijih njegovih građevnih spomenika jest katedrala, zvana Duomo. Građena je od 1386. do 1813. godine. Duga 148 m, široka 88 m, kupola sa kipom Marijinim visoka je 108 m. Imade 11.700 m² i stane u nju oko 40.000 ljudi. Građena je od granita, a izvana je obložena bijelim mramorom. Upravo čarobni izgled joj podaje oko 2.300 raznih kipova i 135 fiala odozgo izvana. Iznutra drže njezin svod 52 jaka stupa. Među najveće umjetnine te vrste u svijetu i po veličini svojoj i po ljepoti spadaju tri gotska prozora u toj crkvi. U kripti se nalazi u staklenom lijesu neraspadnuto tijelo sv. Karla Boromejskoga, biskupa ovoga grada (umro god. 1584.).

Među znamenite crkve u Milanu ide i stara crkva sv. Ambrozija (386.—398.). U njoj se čuvaju kosti sv. Ambrozija i propovijedaonica, s koje je on propovijedao i obratio sv. Augustina. Tamo su i slikarije čuvenog slikara Tiepolo. Crkva je kasnije nadograđivana i preuređivana. I Santa Maria delle Grazie, koju je 1499. godine obnovio glasoviti kipar Bramante, spada među najljepše crkve. Kraj nje u nekadašnjoj samostanskoj blagovaonici jest slika: Posljednja večera od Leonarda da Vinci (1497.). Danas već propada. Poprsje Leonardovo u sredini blagovaonice promatra tu propast. Prekrasno je milansko groblje najbogatije sa svojim spomenicima i prekrasnim ulazom.

Glasovita je palača di Brera sa svoje 34 sale pune umjetnina kiparskih i slikarskih i velikom zbirkom knjiga.

Od Milana okomito na dosadašnji naš put, skrećemo ravno prema Sredozemnom moru, koje hvatamo kod Genue. Odsada putujemo neprestano uz morsku obalu. Odmah nakon Genue prolazimo tunelom San Lazaro dugačkim 687 m. Prije francuske granice prolazimo gradićem San Remo, poznatim iz političkih zasjedanja raznih država. A pred samom Nicom stoji glasovita svjetska igračnica Monte Carlo.

Nica je svjetsko ljetovalište. Imade 200.000 stanovnika. U ljetu je mrtva. Od mjeseca decembra do aprila je posjeti oko 200.000 stranaca radi njezinoga blagoga podneblja. Bregovita je i divno položena. Cijela Nica je jedan prekrasan perivoj. Od Nice pa do Marsilje opet se putuje neprestano morskom obalom.

Marsilja je najveća trgovačka luka u Francuskoj. Imade oko 700.000 stanovnika. U njoj se vidi mješavina svakakvih naroda, što dolaze i odlaze parobrodima. Prekrasna morska obala okružuje grad. A na divnom šiljatom i golom brijegu (visok 161 m) ima znamenito svetište Naše Gospe Čuvarice (Notre Dame de la Garde). U donjoj crkvi (kripti) nalazi se veliki kip Marijin u ruci s Djetetom Isusom, koji imade na glavi krunu urešenu s dragim kamenjem i briljantima. U tu se crkvu ide preko mosta, koji se u noći digne, da ne mogu provalnici do dragulja.

U gornjoj crkvi je kip Marije Čuvarice i od mozaika na stropu slika lađe na uzburkanom moru, kako se približava svjetioniku. Mnogobrojne zahvalnice mornara po zidovima svjedoče velike milosti Majke Božje, podijeljene mornarima. Na vrh tornja visokog 45 m zlatni je kip Majke Božje s Djetetom na ruci. Lijepi je pogled odozgo od crkve na nepregledno Sredozemno more i dolje pod crkvom na nebrojeno mnoštvo lađa. Po brežuljcima se razasuo grad, u kom se čuva drugi grob sv. Lazara, poznatoga iz Biblije.

Nedaleko od Marsilje prolazi voz kroz gradić **Taraskon,** na lijevoj obali velike rijeke Rone. U njem se nalazi grob sv. Marte u istoimenoj crkvi. Na daljnjem putu od Taraskona se prolazi uz grad Montpelier, rodno mjesto sv. Roka, zaštitnika Hrvatske, i Narbon, rodno mjesto sv. Sebastijana. U toj okolici susrećemo se s lijepim vinogradima i isušivanjem mora, da se dobije morska sol. I sada se dijelimo od mora i krećemo prema gradu Carcassone, pa voz juri uz pirenejsko gorje prema Tarbu, a onda zakreće među pirenejske brežuljke, gdje se nalazi Gospino svetište Lurd.

Lurd se nalazi ispod gore Pik de Žer (950 m), ogranka pirenejskog gorja. Imade oko 10.000 stanovnika. Presijeca te ogranke rijeka Gava. Uz Gavu imade masabjelsko brdo, u njemu se nalazi spilja, u kojoj se 18 puta 1858. godine ukazala Gospa Bernardici (roď. 1844., umrla g. 1879., stara 35 godina i 3 mjeseca). U pećini stoji sada kip Gospin na onome mjestu, gdje je Gospa stajala, kad se ukazivala. Usred spilje je oltar, na kom se čitaju sv. Mise. Pred spiljom je naznačeno mjesto, gdje je proteklo čudesno vrelo, kad je Bernardica prstom produbla zemlju na riječ Gospinu: „Pij i umij

se u zdencu!" Danas je taj izvor izveden postrance na dvanaest pipa i u tri kupaonice.

Nad spiljom se nalazi bazilika gornja crkva, koja je sagrađena na riječi Gospine Bernardici: „Idi, reci svećenicima, da ovdje sagrade crkvu." Ona je 20 metara nad Gavom, dugačka 51 metar, široka 21 m, i može primiti 2000 osoba. Dovršena je godine 1871. Na glavnom oltaru, kip je Gospin, visok 175 cm, a imade 15 pokrajnih kapelica. U drugoj kapelici na desno, visi na stropu naša zastava, koju su ondje ostavili hodočasnici god. 1914. Zlatnim slovima je izvezeno na njoj: „Rajska Djevo, Kraljice Hrvata, naša Majko, naša zoro zlata, Odanih Ti srca primi dar, primi čiste ljubavi nam žar!"

Ispod bazilike jest kripta, srednja crkva. U nju vodi hodnik 25 m dugačak i 3.25 m širok, pun zahvalnih pločica. Posvećena je godine 1866. Njezinoj posveti je prisustvovala i Bernardica, a drugi je dan otišla u samostan u Nevers, gdje je ostala do svoje smrti.

Pred kriptom se diže vrh kupole od donje crkve sv. Krunice i dosta velika esplanada, iz koje se silazi ili po stepenicama ili po uvijenim poput dviju ruku putevima u tu crkvu. Ta je crkva blagoslovena god. 1883. Dugačka je 48 m, a široka 52 m. U nju stane 6.000 osoba. U crkvi imade 15 kapelica i 15 oltara, koji prikazuju u mozaiku 15 otajstava sv. Krunice. Udubena je u masabjelskom brdu, a danje svijetlo ulazi u nju samo kroz kupolu. Na glavnom je oltaru kip Gospin iz smeđega mramora.

Poviše crkvi se uzlazi na brdo masabjelsko, na kom je postavljen lijepi Križni put. Postaje su u naravnoj veličini i umjetno izrađene, a darovale su je pojedine narodnosti ili pojedini gradovi. Hodočasnici ne ostavljaju nikada Lurda, a da među svojim pobožnostima ne uvrste i pobožnost sv. Križnoga puta.

Boravak u Lurdu ostavlja tako duboki dojam i neizbrisive uspomene, da ih ne može istisnuti nijedno mjesto, posjećeno niti prije Lurda niti poslije Lurda, makar imadu toliko znamenitosti i ljepota, makar se ta mjesta zvala: Marsilja, Genua, Padova ili Venecija.

Genua je lijep grad, na morskoj obali. Broji oko 320.000 stanovnika. To je prvi lučki i trgovački grad. Stari je dio grada oko luke sa svojim uskim ulicama, a ostali novi dio imade široke ulice i trgove. To je grad mnogobrojnih starih palača, crkvi i umjetničkih zbirka. Groblje je najznamenitije i najljepše na svijetu sa mnogobrojnim umjetnim spomenicima. Svaki, pa i siromah želi, da mu se na grobu postavi umjetnički spomenik, koji predstavlja koju zgodu iz njegove obitelji ili njegova života. Glavni je trg Piazza de Ferrari, iz koje se na zapad protegnuo stari dio grada, a na istok novi dio grada.

Padova. Grad svetoga Antuna. Imade oko 72.000 stanovnika. Ima staro sveučilište još iz godine 1222., ponos toga grada. Još godine 1443. djelovao je ondje umjetnik, kipar, slikar i graditelj Donatello i osnovao svoju padovansku školu. Na trgu pred bazilikom sv. Antuna stoji kip vođe republike venecijske Gattamelata, djelo Donatellovo. Veoma je lijep, lijevan iz bronca, i prvo je djelo talijanske renesanse. Bazilika sv. Antuna, zvana „il Santo" građena od god. 1231. do 1307. baš u tu svrhu, da bude grob sv. Antuna. Ona je romanskoga i gotskoga stila. Imade šest pokrajnih polukuglastih kupula bizantinskoga stila. Srednja sedma imade oblik kugle. Mali tornjići i dva zvonika poput minareta, daju cijeloj građevini vrlo zanimljiv izgled. Iza velikoga oltara nalazi se bogata riznica s mnogim dragocjenostima.

Venecija. Imade oko 170.000 stanovnika. Grad je to, koji jedini na cijelome svijetu je osebujan po mnogim stvarima. Sagrađen je na stupovima zabijenima u more. Sagrađen na 117 otočića s vodenim ulicama, morskim kanalima. Najznamenitiji je Kanal Grande. Tu je nebrojeno mnoštvo mramornih palača venecijanske vrste. Tu su mnoge dragocjenosti. Tu su bili mnogobrojni državnici, vojskovođe, filozofi, govornici, putnici i trgovci. Imade svoju veliku prošlost, koja je usko povezana s našom Dalmacijom i njezinim teškim uslugama učinjenima za venecijansko gospodstvo.

Tko bi izbrojio sve znamenitosti toga grada? Predivan je Markov trg, koji broje među najljepše trgove svijeta. Dugačak je 175 m, širok 82, odnosno 56 m. Poznat je po čitavom svijetu Campanile di San Marco. Za njegovo obnovljenje sabirali su po čitavom svijetu darove, kad se srušio god. 1902. Na trgu je najljepša građevina na čitavom svijetu crkva sv. Marka. Potječe iz 9. vijeka. Češće je obnavljana. Od 1073. godine imade bizantinski oblik, grčki križ s pet kupola. Nutrina je urešena s bojadisanim mozaicima. Dugačka je 76.50 m, a široka 62.60 m. Dva su venecijanska trgovca donijela ostatke sv. Marka iz Aleksandrije u 9. vijeku, pa je i građena zato, da u njoj počivaju.

Na tom je trgu i duždeva palača. Stara je kao i crkva. Puna je slika i dragocjenosti. Znak velikog bogatstva i vlasti venecijanskih gospodara (duždeva). Tamo su i glasoviti zatvori, u kojima su izginule i mnoge nevine žrtve iz naših strana. Pred tim zatvorima je Riva degli Schiavoni. To je šetalište uz morsku obalu dugačko 500 m. Zove se tako, jer su tamo u prijašnja vremena pristajale lađice iz Dalmacije i Slavonije t. j. iz Hrvatske.

Još valja spomenuti između mnogobrojnih drugih znamenitosti najraskošnije i najmodernije uređeno svjetsko kupalište na otoku Lido. Prekrasno šetalište 1 km dugačko, parkovi, vile, hoteli, vrtovi, sve je tu svjetskoga glasa.

Sve je to lijepo, ali Lurd sa svojim pobožnostima, svojim crkvama, čudesnim događajima i Gospinom spiljom nadvisuje sve, jer podaje čovjeku dio nebeskih užitaka i radosti, a ti su trajniji i veći, nego išto zemaljskoga. Zato se sve zaboravlja brzo, ali Lurd nikada.

CVIJET IZ JERUSALIMA

blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar

KRALJICI HRVATA U JERUSALIMU!

KRŠĆANSKA OBITELJ

PRAVA SREĆA.

I.

Spušta se noć. Vjetar njiše grančicama. Ptice pjevaju... Nebo se osulo zvijezdama. Milo trepere... U parku pod lipovim granjem sjedi par. Šapuće.

— Zvonko, moji mi ne daju!

— Ne boj se, Maro! Popustit će...

— Dao Bog!

Uzdah. Tišina. Ona odlazi. Zvonko gleda za njom. Tužan. Zamišljen.

— Zašto nam se ne daju uzeti? Zašto nam uništavaju sreću?... Mi se tako volimo!... Pobijedit ćemo! Ljubav će naša pobijediti. Mi ćemo biti svoji!...

*

Popustili su roditelji. Uzeli se. Sretni su.

II.

Kao san je ljudska sreća! Čas dva i nema je! Brzo su prošle dvije godine. Veselja je ponestalo. Sreća ih je ostavila... Mara često zamišljena. Zvonko tužan. Često brutalan. Opija se. Svašta se o njem govorka... Mara plače. Uzdiše... Ona ga ljubi. Svim srcem. Zalud! On prezire ljubav njenu!... Ona se moli. Pred oltarom Nebeske Majke pali svijeću.

— Marijo, vrati mi sreću. Vrati mi muža moga! Naša je obitelj krnja. Nemamo djece. Dijete nas spaja i u ljubavi ne utvrđuje! Marijo, daj mi dijete! Daj da u našoj obitelji zavlada prava obiteljska sreća!...

*

Mara rodi. Sva je srećna. Zvonko je veseliji... Sreće ipak nema! Zna Mara zašto?... Zvonko nema vjere. Bez vjere nema vjernosti. Nema bračne sreće. Mali nesporazumak krši već vez ljubavi...

Mara se opet moli. Još većim žarom.

— Marijo, daj izmoli dar vjere mužu mojemu!

*

Svijet se sprema na zavjet. Ide i Mara.

Noć. Nebom plovi mjesec. Oko njega trepere zvijezde. Zemlja je ovita nekom tajnovitošću....

Zazvone zvona. Njihov sklad kroz tihu noć dira srca. Svijet hrli pred kuće.

— Ide procesija! Ide procesija!

Iz daljine se čuje pjev. Ide sve bliže... Ulaze u selo.

Križ. Visoko dignut. U moru svijeća svijet. Iz stotinu grla izvire pjesma.

Izašao je i Zvonko. Gleda procesiju. Vidi Maru...

Bosa. Blijeda. U sjaju svijeća divna... Idu u crkvu.

Zvonko za njima. Propovijed. Blagoslov... Idu svojim kućama.

— Maro!

— Zvonko! Ti tu?

— Da.

Uzima je za ruku. Vodi je kući... Ne govore usta. Srce govori.

— Maro, oprosti!

— Oprošteno je, Zvonko. Hvalimo Boga!

— Sada mi je sve jasno, Maro! Bez vjere nema prave vjernosti. Nema bračne sreće!...

Karlo Ivančić.

OROŠENE IVANČICE (NASTAVAK.)

Ružice i trnje.

Ivanko je na jesen otputovao u Zagreb u bogoslovsko sjemenište. Ne može se opisati veselje Ivančice, kad je kući javio, da je obukao kleričku haljinu. Doskora je poslao i sliku. Veselje je Ivančice bilo neopisivo, i zato se dnevno uzdizala njezina zahvala pred svetohraništem Gospodnjim i pred kipom Lurdske Gospe u crkvi. Premda je nadošla jesen i skora zima prirodu promijenila, Ivančici se činilo kao da joj neprestano cvjetaju svibanjske ružice uza stazu njezinoga života. Tako joj je dušu obuzela radost i neko neopisivo slatko čuvstvo, kad je ugledala sliku svoga sina u kleričkoj halji.

Pratile su je ružice veselja, ali je dosta one godine nabolo trnje boli i kušnje. Da joj nije Gospodin podao izobilje svojih milosti i da joj nije dušu prelio svojim predanjem, ona bi klonula, koliko se muka na nju srušilo one zime. Izvorom svake nevolje bila je nesretna ćud gospođe Marice. Jadna žena nije mogla nikada mirovati. Kad nije našla ni prividnih razloga za svoju srdžbu, onda ih je sama tražila. Sipala je jad i srdžbu na sve strane, a najviše po srcu Ivančice. Drugi se naime uklonili njezinoj neprestanoj srditosti i uzrujanosti. Družina se neprestano mijenjala, no Ivančica je ustrajala. Jednog dana napane je gospođa pred starim Ljerkom:

„Ivančice, ja ću tebe potjerati. Ne trebam te više. Ti si i onako gospojica, ti nisi za nas."

„Što sam kriva?" uplašeno će Ivančica.

„Šuti i nosi se napolje," izviče se Marica.

„Milostiva, ja lijepo..."

„Nestani iz sobe," zaori kao grom iz ustiju Marice. „Nestani iz sobe, dok se ja s gospodinom porazgovorim."

Ivančica nije trebala ni malo prisluškivati razgovor između gospođe Marice i starog dobričine, jer je Marica, po običaju, tako vikala, da se na daleko svaka riječ razabrala, a i starac se uzbudio i postao glasnijim. Pod zatvorenim prozorom se sjatila i družina i svi su slušali strašne pogrde, koje gospodarica nabacuje na Ivančicu. Vikala je kao pomamna:

„Ti si stari ćoravac, ne vidiš ništa. Zašto nju naši gosti uvijek nagovaraju sa gospojica?"

„Marice, krivicu joj nanosiš," odvrati starac. „Ti si sama toliko puta čula, kako se ona ispričala s riječima: Ja nisam gospojica."

„Da", nastavi Marica, „nju uopće mnogi drže, da ti je kćerkom, a ne sobaricom."

„To mene ne smeta," odvrati stari. „Ona sama uvijek priznaje pred svakim, da je sobarica, a što je uvijek lijepo i uredno odjevena, to ja volim."

„No dakle, to ti još i voliš ? Zato i jest ona takva licumjerka. Tamo u crkvi svakim danom pobožno prevrće očima, a ovdje dvoreći goste igra ulogu gospojice."

„Marice, nemoj griješiti duše," reče starac. „Ivančica je iskreno pobožna i vrlo čedna. Da je lijepo i uredno odjevena i što se otmjeno vlada, to je meni drago."

„To je tebi drago, jer po malo gubiš pamet. Proračunana je ona. Baš je licumjerka. Ona tobože nagovara Ivanka u sjemenište, a ona će ga prva izvući napolje, čim ti zaklopiš oči." Izviče se Marica porugljivo prema starome.

„Ali, Marice, ovakve nepravde ne dozvoljavam," odrešito će starac.

„Nepravde," porugljivo se nasmjehne Marica. Ti „baš podupireš nepravde. Primio si u kuću skitnicu, a ona si proračunano uzgajala nahoda. Njemu ti ostavljaš velik dio svoga imutka, a bit će im lijepo. Mladome ludome zavrtit će glavom, sad je gospojica, a onda će biti milostiva gospođa."

„Marice, šuti, ne griješi duše!" planuo je Ljerko. „I tebi je poznata povijest našega Marijana. Zar nije mogla Ivančica uza nj naći sreću ?"

„Zašto nije ?" opet će Marica porugljivo.

„Nije htjela, jer je puna nekog vrhunaravnog idealizma," odgovori stari.

„Ti si ludov," upravo se bijesno izviče ona. „Ja ću je potjerati i ne pitam nikoga. "Na to ode iz sobe, zalupivši vratima, da se cijeli dvorac potresao.

Cijelu su tu viku slušali sluge i sluškinje, čudili se svemu, a nije čudno, što je Ivančica gorko plakala. Kao da joj je netko nož zarinuo u srce, tako je zaboljelo. I onako je već odulje vremena na mahove patila od srčanih grčeva, a sad je opet snažno spopali, da se previjala.

„Čemu se opet kreveljiš, licumjerko," napane je gospodarica. „Da znaš, ili idi iz kuće, ili ćeš odsele biti kravaricom, ali ja ne dozvoljavam, da se ti po mojim sobama baniš kao da si gospodaricom u kući. I ni riječi, da se ne usudiš kazati."

„Ni riječi ne smijem kazati," pomisli Ivančica, „onda ću se šuteći preseliti u štalu na mjesto otišle kravarice."

Na veče nije mogla Ivančica pred Gospodina, da Mu se izjada. Najprije je neko vrijeme ležala u krevetu radi srčanih grčeva, a onda se odmah selila u štalu i dala se na posao oko marve.

„Moj premili Isuse," uzdahne ona, „nakon nekoliko svetih Božića, ja ću ga sada dakle sprovesti u štali. To mi nije lako, nisam navikla na to. Ah... moj premili Isuse, hoćeš li udijeliti svojoj kćerci milost i snage, da mogne to sve mirno i strpljivo podnijeti ?..."

U tom pogledu nije trebala posebnih milosti za strpljivost. Ivančica je bila spremna i to podnijeti Gospodinu za ljubav, i ako joj se činilo preteško i prebolno, ali starac Ljerko je to dozvolio. Sam je došao drugi dan u štalu i kazao je Ivančici:

„Vratite se u vašu sobicu, ja sam vas uzeo pred dvadeset godina za sobaricu, a ne za kravaricu. Umirite se, Ivančice, dat će Gospodin već bolje."

Ona se veselo vratila u svoju sobicu. i tu je nakon oštroga trnja našla opet ružicu.Na stolu je bilo pismo od Ivanka, u kome joj piše:

„Ivančice, osjećam se obvezanim, da i Tebi napose zaželim sretan Božić i novo ljeto. Bog Te blagoslovio i svakim svojim darom izobiljno nagradio! O, da znadeš, kako sam ja sretan u našem sjemeništu. Red vršim do sitnica, jer znam, da me vodi k Bogu. Učim marljivo, a da znaš, koliko li imade slatkih utjeha u duhovnom životu. Ovdje prisustvujemo svakim danom svetoj Misi, primamo svetu Pričest, imademo zajedničke molitve i svakim jutrom razmatranje o vječnim istinama. Divno je i lijepo, i vjeruj mi, da sam vrlo zadovoljan i sretan. I tebi moram zahvaliti, ta Ti se spominješ, da sam Te one večeri pred Gospodinom nazvao majčicom mojega zvanja. Hvala Ti, dobra Ivančice, hvaleći Te lijepo molim, ustraj u molitvama za mene i moje zvanje. Premili će Isus Ti izobiljno nagraditi i ovdje na zemlji i ondje u vječnosti. Ako je štogod teta Marica opet puna ljutitosti, budi strpljiva. Ja ću vršiti svoje obećanje, molit ću Gospodina za Tebe, napose, da Te obaspe strpljivošću i nadari svojim predanjem u svetu Volju Božju.

Iskreno Te pozdravlja i preporuča se u molitve Ivanko."

Ovo je pismo bilo kao melem na tešku ranu za izranjeno srce Ivančice. Pismo joj se činilo tako iskreno, nježno i toplo. Poljubila je to drago pismo i nemajući, kome da ga pokaže, pojurila je s njime u crkvu, pročitala ga je uz svetohranište i po drugi puta uz kip Gospe Lurdske. Zahvalila je Spasitelju i nebeskoj Majci. Ostala je dugo ondje u molitvi za svoje dijete, prikazivala je netom pretrpljene muke za nj. Donijela je iz staklenika umjetno uzgojene ivančice, stavila je jednu kiticu pred kip Neokaljane, a drugu pred Gospodina, svoju najveću Ljubav. Od velikoga ganuća orosila je svoje drago cvijeće vrelom suzom, a da ni sama nije odmah zapazila. Kada se u polutami u crvenom sjaju vječne svjetiljke zablještile njezine suze na kitici ivančica, onda je tek bila tronuta još više, srce joj je odisalo nekim slatkim osjećajima. Na odlasku je uzdahnula:

„Drage moje suze, vi topla krvi moje uboge duše, hlapite pred Isusom, šapćite Mu cijelu noć, da Ga ljubim i ljubiti vazda želim... Njemu prikazujem pretrpljene boli, Njemu prikazujem i proživjelu radost, nakon Ivankova pisma. Njemu prikazujem sve, sve... Sve i ugodno i bolno i teško neka bude dokazom ljubavi moje siromašne duše, a ujedno neka bude žarkom molitvom za moje drago dijete, da ga Gospodin uvrsti među svoje službenike... O, Oče nebeski, znadem i priznajem, da moje riječi i moje suze nemaju vrijednosti pred Tvojim neizmjernim veličanstvom, ali ja sam jutros primila Isusa u dušu, a onda znam, da me možeš ne odbiti. U Tvojoj sam naime crkvi naučila, da su takve molitve i suze pred Tobom kao molitve i suze Tvojega Sina, jer je On u meni..." (Nastavit će se.)

Dr D. Hren.

LURDSKA ČUDESA

Ozdravljenje Ruže Tomasović.

Polovinom mjeseca lipnja prošle godine 1931. preminula je u Kučiću kod Omiša (Dalmacija) Ruža Tomasović rođ. Marušić. Pokojnica je bila osobito dijete milosti Božje, jer se upravo na njoj očitovala milosrdna ruka blažene Gospe Lurdske.

Osamdesetih godina prošloga vijeka udala se Ruža za Antu Tomasovića. Bog im je blagoslovio brak i nadario ih s četvero djece. No blagoslovljeni im život stale pratiti i teške kušnje. Ruža je stala pobolijevati i liječnici su izjavili, da je slabokrvna. Iz dana u dan sve je više slabila i propadala, a nesnosne boli spopadale je u krstima i bubrezima, osobito kad bi što teže založila. Mjesni liječnik dr B. izjavi, da boluje na opasnoj bubrežnoj bolesti t. zv. Brightovoj bolesti. Prepiše joj mliječnu hranu i lijekove, no ovi joj nijesu ništa pomogli. I samog domaćeg liječnika ostavljala je nada, da bi mogla ozdraviti. Ona se obrati i na dra B. odličnog liječnika u Splitu, a on joj osim svega prijašnjega prepiše još i obloge. No ni s tim nije bilo bolje. Bolest se sve više pogoršavala, bolesnicu su pomalo ostavljale sile tako, da je konačno izgubila svako pouzdanje u lijekove. Zabrinutom suprugu Anti upravo se razdiralo srce gledajući sirotnu nejaku djecu, gdje će naskoro ostati bez majke. Međutim brat joj svećenik don Jure, župnik u Sviniščima, dođe na misao, da bi bilo najbolje uteći se svrhunaravnim lijekovima, kad naravni ne pomažu. Spomene Anti lurdsku vodu i reče mu da to saopći svojoj bolesnoj ženi.

Iste večeri, kad joj je Ante spomenuo tu vodu, uđe u bolesnicu novi život pun nade i pouzdanja u milostivu pomoć lurdske Djevice. Ante i don Jure odluče, da će nabaviti vodu iz Lurda. I doista, na dan sv. Josipa, 19. ožujka upravi don Jure pismo na lurdskoga župnika, u kom ga zamoli, da mu pošalje čudotvorne vode iz Pećine i da preporuči bolesnicu Blaženoj Gospi. Isti dan započne cijela obitelj moliti sv. krunicu i bude odlučeno, da će nabaviti kip ili sliku Majke Božje Lurdske. Bolesnica iza toga zatraži sv. Pričest i domaći župnik joj je donese. Ljudi su mislili, da joj se približava konac, no naprotiv iza sv. Pričesti osjeti bolesnica znatnu promjenu; bolest još doduše, nije popuštala, ali neki nadnaravni mir uđe u dušu bolesnice. Lijekove je napustila, ali je još zadržala mliječnu hranu; nakon nekoliko dana i nju odbaci i uze jesti sva jela, koja su joj bila zabranjena. Govorila je: „Ako me Bl. Gospa hoće ozdraviti, to će Ona učiniti, jela ja što mu drago." Ukućani bi joj bili zabranili da jede ta jela, ali su se bojali, jer ako ni joj se tome oprli, mislili su, da bi se suprotstavili njenoj živoj vjeri u pomoć Majke Božje. Čudno je, da joj ta jela sada nisu ni najmanje škodila.

Živo se zanimala, kada će voda stići iz Lurda. Jednoga dana reče ona bratu, kako joj se čini, da voda iz Lurda ne će doći, no Gospa će ju ipak ozdraviti, jer „ako je voda daleko, Majka Božja je blizu".

I zaista, voda nije došla, jer je bila negdje na francuskoj granici zaustavljena.

Približavali su se Uskrsni blagdani, da u dušu sviju uliju novo uskrsno veselje. Nije ni Ruža ostala bez uskrsne radosti; boli u krstima je pomalo nestajalo, slabost je iščezavala, dok nije napokon Ruža posve ozdravila. Iza ozdravljenja uputi se ona pješice u župnu crkvu dva kilometra daleko, da se vruće zahvali Majci na čudnovatom ozdravljenju. Vlažno i kišovito vrijeme pa ružan put nijesu joj nimalo naškodili. Vratila se sva sretna u svoju kuću na veliku radost svoga muža, braće i svoje dobre djece — da nastavi svoj kućni posao. Domaći liječnik dr B. potpisao je svjedodžbu, u kojoj izričito veli, da se za ovo ozdravljenje „ne može dokazati, da se je zbilo naravnim načinom."

Sve se ovo dogodilo godine 1895., a ozdravljenica je još dugo iza toga živjela i osjećala se posve zdrava sve do godine 1931., kada je poradi staračke slabosti izručila svoju dušu Onoj, koja joj je za života učinila toliko dobročinstvo. Marija je doista „Zdravlje bolesnih".

Neka zato i nas ne žalosti, što smo daleko od Lurda, jer iako je Lurd daleko — Marija, Lurdska Gospa, je blizu! **J. B.**

DOBAR TOALETNI SAPUN

nije onaj, koji samo ugodno miriše, nego onaj, koji svojim sastavinama u medicinskom smislu čisti i djeluje na kožu. Samo ovako može biti koristan za njegu ljepote. Fellerovi Elsa-sapuni zdravlja i ljepote baš su zato toliko cijenjeni. Paket sa 5 vrsta sapuna za 52 Din bez daljnjih troškova kod ljekarnika EUGEN V. FELLER, Stubica Donja, Centrala 196. — Savska Banovina.

DON JURE MARUŠIĆ
na povratku iz Lurda
godine 1908.

RUŽA TOMASOVIĆ,
koja je ozdravila zagovorom
Naše Gospe Lurdske

ANTE TOMASOVIĆ
na povratku iz Lurda
godine 1908.

SNJEŽNA GOSPA

Dne 5. kolovoza svake godine obavlja se u katoličkoj Crkvi spomen Snježne Gospe. Mnogo je već stoljeća prohujalo ovom zemljom od onoga časa, kad se zbio u Rimu događaj, koji se još u sadanje vrijeme svake godine slavi. Neki bogati rimski velmoža po imenu Ivan, molio se sa svojom ženom nebeskoj Majci, neka bi se Ona udostojala postati baštinicom njihovog imutka. Pobožni supruzi nisu imali djece, i zato su htjeli sav svoj ogromni imutak namijeniti slavi presv. Djevice. Molili su zato ustrajno i žarko Neokaljanu, da im se udostoji javiti, na koji bi Joj način bilo najmilije, da Joj posvete sav svoj imutak. Presveta ih je Djevica uslišala. U snu im je najavila, da prima njihov dar, i zato neka svoje blago upotrebe na to, da Joj sagrade crkvu na onom rimskom brijegu, koji će naći snijegom pokriven. O svemu je Bl. Djevica u snu obavijestila i tadanjega papu Liberija. Bilo je doista prekrasno i pravo čudesno znamenje, kad su rimski građani, usred ljeta za najveće zapare i vrućine, zapazili brežuljak Eskvilin pokriven snijegom. Presveta je Majka tako čudesno sama odredila mjesto, na kojem će se podići veličanstvena Njezina crkva. Ivan i njegova supruga okupiše mnogo ljudi oko sebe, i doskora je na to mjesto krenula velika procesija s papom na čelu. Svi su se divili snijegu usred vrućega ljeta. Sav ogromni imutak pobožnih supruga utrošen je za baziliku Snježne Gospe.

Divna se misao Ivana i njegove supruge ostvarila. Nebeska je Majka primila njihov imutak u svoju baštinu i svojinu. Pobožnim je i velikodušnim supruzima isprosila neprolaznu nebesku slavu, ali i ovom zemljom ori im se slava kroz tolike vijekove, a jamačno ne će nikada umuknuti.

U današnja vremena grijeha i mlakosti ne može se tako lako naći pobožnih bogatuna, koji bi željeli, da im blago baštini presv. Gospa, sveta Crkva i razne pobožne ili dobrotvorne svrhe. Ljudi vrlo imućnih imade i u današnje vrijeme opće svjetske krize, siromaštva i bijede. Ali ljudi imućnih, pa još k tome pobožnih, ne možemo mnogo naći.

I mi smo Hrvati imali dobrih ljudi, koji su svojim imutkom gradili i opskrbljivali crkve. Danas ih više nemamo. Sadanje mnoge crkve spomen su na one dobre i pobožne imućnike. U današnje vrijeme i onako nije osobito korisno pisati o tome u našem listu, jer naši čitatelji nisu kadri prema svojem imućstvenom stanju graditi crkve ili ih izdašno podupirati. Ipak ni ove misli ovdje iznesene ne moraju ostati bez svake vrijednosti. Kad su naime u našim krajevima izumrli pobožni bogataši, onda je nastala poslovica: Sirotinja crkve gradi. Ta je poslovica sasma opravdana, jer se u novije vrijeme crkve grade, opskrbljuju i uređuju sa sitnim doprinosima one najbijednije sirotinje. Zato ove misli u nekoliko redaka iznesene neka budu pobudne svakom vjerniku, da ga milo pozivlju, a ujedno i snažno pobuđuju: Za dom Božji, na čast nebeskoj Majci, na korist neumrlih duša, od svoje sirotinje doprinesi svoj ubogi dar vrlo rado. Kad si tako pokazao smisao za slavu Božju i presv. Djevice, Božji će te blagoslov i Gospin zagovor pratiti kroz zemaljski tijek života, a vječna te nagrada čeka u blaženoj vječnosti.

Dr D. Hren.

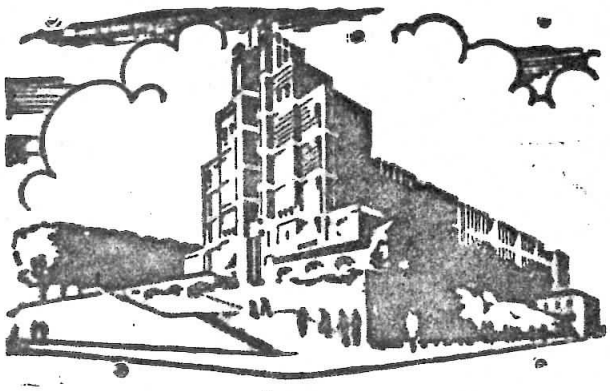

NE OTEŽITE DULJE,

jer će se

31. AUGUSTA 1932.

vučenje

SREĆAKA BEOGRADSKE KATEDRALE

bezuvjetno održati!

Jedan sretan slučaj i Vi ste se riješili svih briga!

DOBICI:

2 × Din.	2,500.000	. . . . .	Din. 5,000.000
2 × Din.	500.000	. . . . .	Din. 1,000.000
10 × Din.	100.000	. . . . .	Din. 1,000.000
100 × Din.	10.000	. . . . .	Din. 1,000.000
		Ukupno:	Din. 8,000.000

!!! DOBIVAJU SE SVAGDJE !!!

Cijene srećaka: 1/1 Din 100·— 1/2 50·— 1/4 25·—

!!! DOBIVAJU SE SVAGDJE !!!

Glavna uprava: Beograd, Ulica Jovana Ristića 20. — Prodajna podružnica: Zagreb, Tvrtkova ul. 5.

VJESNIK SV. JERONIMA
UREĐUJE DR JOSIP ANDRIĆ

NA EUHARISTIJSKOM KONGRESU U IRSKOJ

U mjesecu lipnju održan je u Dublinu, glavnom gradu Irske, međunarodni euharistijski kongres, na kojem je bilo zastupano oko 30 katoličkih naroda iz cijeloga svijeta. I mi smo Hrvati bili ondje zastupani. Jeronimski putnički odbor poveo je pod pokroviteljstvom preuzvišenoga gospodina nadbiskupa Rafaela Rodića hrvatski pohod na to najveće svjetsko katoličko slavlje. U tom je hrvatskom pohodu sudjelovalo ukupno 24 učesnika, i to 8 iz Dalmacije, 8 iz gornjih hrvatskih krajeva, 1 iz Hercegovine, 1 iz Crne Gore, a pridružilo se i 6 Slovenaca. Na čelu su bila 2 nadbiskupa i 2 biskupa, i to osim preuzv. g. nadbiskupa Rodića još preuzv. g. nadbiskup dr Nikola Dobrečić te preuzvišena gospoda biskupi dr Josip Carević iz Dubrovnika i Lajčo Budanović iz Subotice. Od slavenskih naroda bilo je došlo 130 Poljaka i oko 50 Čeha i Slovaka. Kako su Poljaci 6 puta veći narod od nas Hrvata, a Česi gotovo 2 puta veći, vidi se, da smo i mi Hrvati bili u razmjeru prema njima po prilici jednako zastupani na tom međunarodnom euharistijskom sastanku u Irskoj.

Od Zagreba do Pariza.

Na taj pohod u Irsku krenuli smo iz Zagreba 17. lipnja preko Austrije, Švicarske, Francuske i Engleske. Putem smo se zadržali u švicarskom gradu **Zürichu** (čitaj: Cirihu), koji je danas znamenit po tome, što se u njem tako reći određuje, kakvu vrijednost ima novac evropskih država. Naime svi narodi paze na to, kakvu vrijednost ima koji novac na ciriškoj burzi (burza je kao neki sajam za trgovinu novcem), pa se po tom onda ravnaju. I kod nas novine uvijek izvješćuju, koliko vrijedi u Zürichu američki dolar, francuski franak, naš dinar itd. Nekada je Zürich bio važan i u vjerskom pogledu. To svjedoče stare crkve, koje su prije šest, sedam i osam stotina godina tu podignute. Ali prije 400 godina digao se tu neki Zwingli (čitaj: Cvingli), koji je otpao od katoličke vjere, osnovao svoju posebnu vjeru, koja se po njemu prozvala Cvinglijeva, te je povukao za sobom i druge ljude, da su se iznevjerili katoličkoj Crkvi. Još i danas Zürich u većini pristaje uz tu vjeru, ali se i katolička vjera opet, hvala Bogu, i tu sve više širi i napreduje. Zürich ima 230.000 stanovnika, te je prema tome nešto veći od Zagreba, a od tih je stanovnika 50.000 katolika, koji imadu i nekoliko svojih crkava. Najljepša je Gospina crkva, koja je sagrađena prije kojih 35 godina u krasnom takozvanom beuronskom slogu. Odatle je divan pogled na cijeli grad Zürich, koji se protegao uz ciriško jezero, te malo gradova ima tako krasan položaj kao ovaj.

Iz Züricha smo krenuli 19. lipnja ujutro te smo u 4 sata poslije podne stigli u **Pariz.** Kako smo u tom francuskom glavnom gradu ovajputa bili samo nekoliko sati, pa kako je baš bila nedjelja, htjeli smo da u to kratko vrijeme vidimo bar nekoliko pariških crkava, kojih Pariz ima na stotine. Pohodili smo tri najljepše. Najprije smo pošli u prekrasnu novu baziliku Presv. Srca Isusova, koja je dovršena g. 1919. te se diže na brežuljku, te se odatle divno vidi cijeli taj golemi grad, kojemu ne možeš da vidiš kraja: proteže se na preko 14 tisuća jutara, 12 kilometara u dužinu i 9 kilometara u širinu, a u njem ima 3 milijuna stanovnika. U bazilici Presv. Srca Isusova izložen je Presv. Oltarski Sakramenat bez prestanka dan i noć vječnome klanjanju, pa tu uvijek ima velik broj pobožnih vjernika, koji dolaze da molitvom dadu Bogu zadovoljštinu za one bezbrojne grijehe bezbožnika i bezvjeraca, kojih baš u tom golemom gradu ima više nego igdje. Od te smo se crkve otputili u crkvu sv. Magdalene, koja je sagrađena na način grčkih hramova, dovršena je pred kojih 120 godina i sva je opkoljena golemim stupovima. U njoj je župnik Irac kanonik Fynn. S njenih je vrata krasan vidik kroz jednu lijepu ulicu na francuski parlamenat. Treća crkva, koju smo pohodili, jest stolna crkva Naše Gospe (Notre Dame), jedna od najdivnijih crkvenih građevina u Francuskoj. Počeli su je graditi g. 1163., a dovršena je bila tek za 150 godina. Za vrijeme francuske revolucije g. 1789. postavili su bezbožnici na oltar te crkve neku djevojčuru i klanjali joj se kao nekoj božici, da se tim izrugaju vjeri. Kasnije su načinili iz te prekrasne crkve magazin za hranu. Tek iza 13 godina vraćena je crkva opet katolicima, dakako sva oštećena i nagrđena, te su bili potrebni veliki popravci, da joj se vrati njen krasni izgled.

U najvećem gradu svijeta.

U 9 sati uveče sjeli smo u Parizu u vlak, te smo iza ponoći stigli u Dieppe, gdje smo se ukrcali u parobrod i po vrlo hladnoj noći se prevezli preko morskoga kanala za 4 sata vožnje u Englesku. Tu smo u luci Newhaven (čitaj: Njuhevn) sjeli opet u željeznicu, koja nas je u 7 sati ujutro dovezla u engleski glavni grad **London,** taj najveći grad svijeta, koji se proteže do 50 km u dužinu, a oko 40 km u širinu, te zaprema 1.786 četvornih kilometara. Na tom ogromnom području diže se preko 800.000 kuća, u kojima stanuje preko 8 milijuna stanovnika. Dakle u tom jednom jedinom gradu stanuje toliko ljudi, koliko ih ima danas cijela Madžarska. Taj golemi grad vlada zapravo najvećim dijelom svijeta. U Londonu ima oko 1500 crkava, ali od tih je samo 160 katoličkih, ostale su protestantske. Prije 400 godina bila je još sva Engleska katolička, ali tada je vladao Engleskom oholi kralj Henrik VIII., koji se zavadio sa Sv. Ocem Papom, odcijepio g. 1533. Englesku od katoličke Crkve i proglasio sam sebe engleskim papom. Od toga doba nastali su u Engleskoj veliki progoni protiv katolika, koji su bili mučeni i ubijani, ako se nisu htjeli odreći katoličke vjere. Katolici nisu imali nikakvih prava, dapače nisu mogli imati ni bilo kakva imetka. To je trajalo punih 300 godina. Sad ima tek kojih 100 godina,

otkako je engleskim katolicima nešto olakšalo, ali ni sada još nemaju svih onih prava, koja im pripadaju. Ali zato sve više engleskih protestanata uvida, koliko je nepravde učinjeno katoličkoj Crkvi, pa svaki mjesec oko 1000 njih prelazi natrag na katoličku vjeru.

U Londonu smo se zadržali 3 dana, ali i to je bilo premalo za tako ogroman grad. Tko bi samo sve londonske crkve htio da pogleda, morao bi ostati ondje barem mjesec dana. Tako smo mi mogli samo nekoliko crkava pohoditi. Ponajprije smo otišli u katedralu sv. Pavla, koju su engleski protestanti sagradili prije nešto više od 200 godina na mjestu stare katoličke crkve sv. Pavla. Sadašnja je sagrađena posve nalik na baziliku sv. Petra u Rimu, glavnu i najveću

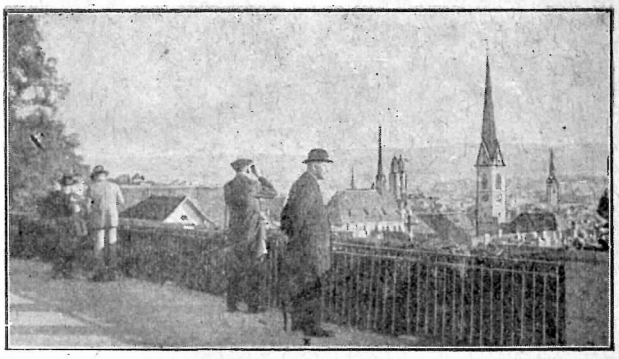

SUBOTIČKI BISKUP LAJČO BUDANOVIĆ (x)
s nekim hrvatskim hodočasnicima promatraju grad Zürich
Foto „Obitelj"

CRKVA NAŠE GOSPE U ZÜRICHU
Foto „Obitelj"

katoličku crkvu, uz koju je sjedište Sv. Oca Pape. Tako su Englezi htjeli londonskom crkvom sv. Pavla načiniti sebi crkveno središte, kakvo je nama katolicima rimska bazilika sv. Petra. Po veličini je na cijelom svijetu od svih crkava najveća bazilika sv. Petra u Rimu, druga je katedrala u Milanu, treća u Sevilji u Španjolskoj, četvrta u Fiorenci, a tek peta je po redu crkva sv. Pavla u Londonu. Ogromna je to crkva, lijepo građena, ali kad uđeš u nju, osjećaš, da tu nema onog vjerskog duha, kao što ga ima u katoličkim crkvama. Mjesto kipova svetaca tu se nalaze kipovi vojskovođa i drugih slavnih ljudi. Tako je to i u najljepšoj londonskoj crkvi, koja se zove Westminsterska Opatija. Zove se tako, jer je tu, dok je ta crkva pripadala katolicima, bio benediktinski samostan, kojemu je na čelu bio opat. Sagrađena je prije skoro 700 godina po uzoru najljepših francuskih gotskih crkava. U njoj se krune i pokapaju engleski kraljevi, te je čitava crkva ispunjena kipovima kraljeva, političara, vojskovođa, učenjaka i drugih slavnih ljudi, tako da je to zapravo više muzej nego li crkva. Ona se diže preko ulice engleskoga parlamenta, koji je najljepša londonska građevina i najljepši parlamenat cijeloga svijeta. Katolici su sebi počeli g. 1895. graditi novu Westminstersku katedralu, glavnu londonsku katoličku crkvu, koja je g. 1903. otvorena, ali još uvijek nije iznutra dovršena, jer će biti sva obložena mramorom i mozaicima, a za to treba i novaca i vremena, pa će možda trajati još i sto godina, dok ta divna crkva ne bude sasvim dovršena. To je crkva londonskoga katoličkoga nadbiskupa, koji je sada i kardinal. Mi smo Hrvati za vrijeme boravka u Londonu imali sv. mise u crkvi sv. Patrika, jednoj manjoj župnoj crkvi u sredini grada. Tu smo imali prilike vidjeti veliku pobožnost londonskih katolika, koji i radnim danom u velikom broju dolaze na sv. misu i primaju sv. pričest, osobito smo tu vidjeli mnogo muškaraca, a obično svi kleče za vrijeme cijele sv. mise i mole pobožno krunicu.

Osim tih crkava i parlamenta pohodili smo staru londonsku tvrđu Tower (čitaj: Tauer), u kojoj je nekada bio kraljevski dvor, zatim tamnica, te se tu odigrao najkrvaviji dio engleske povijesti, osobito iz doba progona protiv katolika. Danas je kraljevski dvor t. zv. Buckinghamska Palača, sagrađena prije 200 godina, a leži među perivojima. Odatle nisu daleko ni palače engleske vlade.

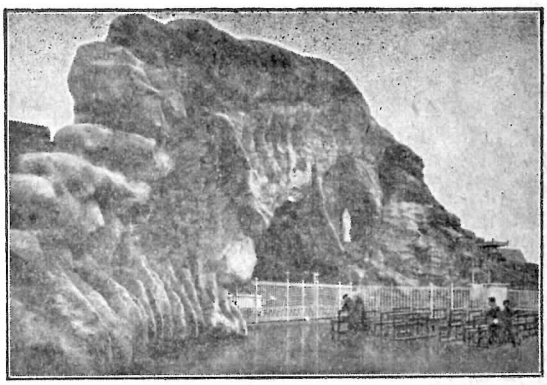

IRSKI LURD

London ima mnogo velikih perivoja, u kojima stanovnici grada nalaze osvježenje i odmora. Ti perivoji daju svježega zraka, pa zato se i kaže, da londonski stanovnici radi toga zraka, što im ga daju ti perivoji, duže živu nego li građani po drugim gradovima. Londonac smije u tim perivojima sjesti i leći i na travu, a ne kao što je kod nas po gradovima, da smiješ hodati samo po stazama, a u travu imaš pravo samo gledati. Dakako da Londonac i čuva te svoje perivoje i nasade i ne oštećuje ih.

Još smo u Londonu razgledali nekoliko muzeja, kojih ima vrlo mnogo, te smo tu vidjeli starina i umjetnina, kakve se nigdje drugdje na svijetu ne mogu vidjeti. Prošli smo skoro najživlje ulice grada, gdje je tako silan promet automobila, da svaki put, kada prolaziš preko ulice, nosiš glavu u torbi, ako dobro ne paziš. Zato se Londonci najradije voze podzemnom željeznicom, koja ide i do 50 metara ispod zemlje, dapače i ispod rijeke Temze. Nismo se dosta mogli nagledati Londona, kad je uveče rasvijetljen milijunima električnih svjetiljaka, te smo treće takve večeri sjeli u vlak i oprostivši se od Londona krenuli put Irske.

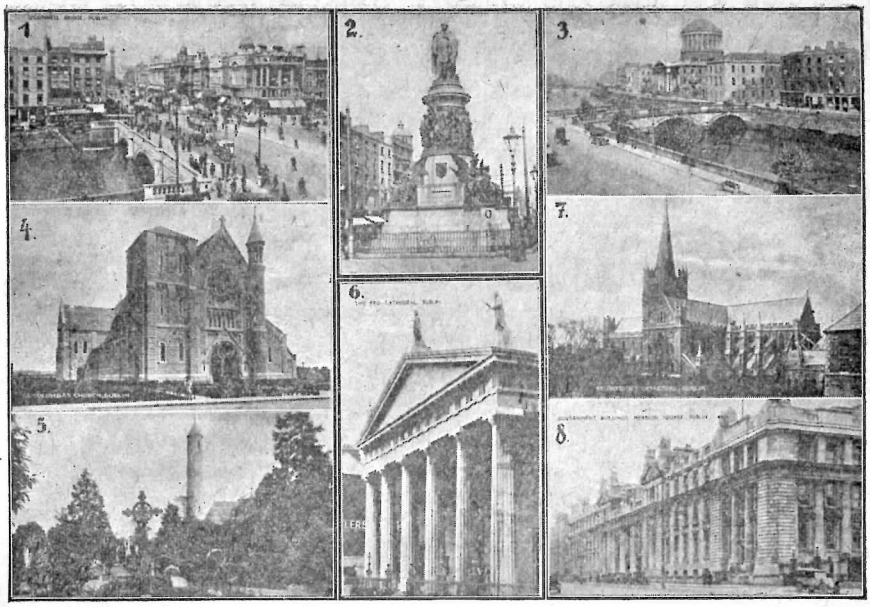

SLIKE IZ IRSKOGA GLAVNOGA GRADA DUBLINA
1. O' Konelov most. — 2. O' Konelov spomenik. — 3. Dublin uz obalu rijeke sa zgradom vrhovnoga sudišta. — 4. Crkva sv. Kolumbana, irskoga sveca. — 5. Dublinsko groblje s grobom O' Konelovim. — 6. Prokatedrala Bl. Dj. Marije. — 7. Katedrala sv. Patrika. — 8. Palača irske vlade.

Iza ponoći stigli smo do Irskoga mora, preko kojega smo se opet vozili parobrodom oko 4 sata, te smo stigli u irsku luku Kingstown (čitaj: Kingstaun, Kraljev grad) 23. lipnja rano ujutro. Preselili smo se odmah na veliki parobrod „Saturniju", na kojem smo stanovali cijelo vrijeme svoga boravka u Irskoj. Taj parobrod je sam za sebe čitav jedan grad, te je na njemu bilo preko 1200 putnika i 700 mornara, dakle ukupno skoro 2000 ljudi. Osim nas Hrvata i Slovenaca bili su tu još Poljaci, Talijani i Američani. Bilo nam je vrlo drago, kad smo na tom parobrodu vidjeli i neke hrvatske natpise i mogli s nekim namještenicima govoriti i u svom hrvatskom jeziku.

Na otoku svetaca.

Irska je jedna od najkatoličkijih zemalja na svijetu. Malo ima naroda, koji su dokazali dosad toliku vjernost katoličkoj vjeri, kao što je to irski narod. Ove se godine navršuje ravno 1500 godina, kako je u Irsku došao sv. Patrik, apostol Irske, koji je ondje posijao sjeme sv. vjere. Od toga doba dala je Irska katoličkoj Crkvi mnoštvo vjerovjesnika, redovnika i oko stotinu pedeset svetaca. Zato se Irska s pravom zove otokom svetaca. Između irskih svetaca neka budu ovdje spomenuti samo neki: sv. Kolumban, koji je osnivao samostane po Švicarskoj i u Italiji, sv. Brigita, sv. Kolumba, sv. Lovrinac O' Toole, koji je bio nadbiskup irskoga glavnoga grada Dublina, zatim sv. Brendan, sv. Malaki, koji je bio nadbiskup u Armaghu, nekadanjem sjedištu sv. Patrika, pa sv. Kevin, sveta Atrakta, sv. Fursa, sv. Kieran, sv. Finijan, sveta Ita itd. Irski vjerovjesnici širili su katoličku vjeru po Belgiji, Francuskoj, Švicarskoj, Njemačkoj, Engleskoj i Skandinaviji.

Irski narod morao je radi svoje vjere pretrpjeti kroz stotine godina velike kušnje. Kao što je Hrvatska g. 1102. potpala pod Madžarsku, tako je Irska malo kasnije t. j. g. 1167. potpala pod Englesku. I kao što se Hrvatska oslobodila madžarskoga gospodstva tek nakon 800 godina t. j. iza svjetskoga rata, tako je to bilo i s Irskom. A najgore je bilo, što je Engleska g. 1533. otpala od katoličke Crkve, pa je htjela prisiliti i Irsku, da to isto učini. Ali irski narod volio je pretrpjeti i najžešća progonstva, samo svoje vjere nije htio da se odrekne. Punih 300 godina bila je Irska zemlja mučenika za sv. vjeru. Katolik Irac morao je dapače da bježi iz svoje vlastite domovine pred engleskom vlašću. Danas ima na cijelom svijetu oko 30 milijuna Iraca, a od tih samo nešto preko 4 milijuna živi u Irskoj, svi ostali su kojekuda raštrkani po svijetu, najviše u Americi. Prije stotinu godina izvojevali su Irci slobodu katoličke vjere, a vođa im je u toj borbi bio O' Connel (čitaj: O Konel), koji je umro na putu hodočašćeći u Rim te je na svojoj smrti rekao: „Dušu dajem Bogu, srce ostavljam Rimu (t. j. katoličkoj Crkvi), a tijelo svojoj domovini Irskoj." Tim krasnim riječima dao je taj veliki irski katolički vođa životni program svome narodu. I možemo reći, da svaki Irac i dandanas nastoji živjeti po tome načelu. To nam je najbolje pokazalo eukaristijsko slavlje u Dublinu.

Svoju veliku ljubav i odanost prema katoličkoj vjeri pokazao je irski narod najveličanstvenije na ovom međunarodnom euharistijskom kongresu pred čitavim svijetom. Nije čudo, što su sve svjetske novine pisale o tom euharistijskom kongresu u Irskoj s tolikim udivljenjem, kako još nikada nije pisano ni o jednom drugom sličnom kongresu. Bili su dosada svjetski euharistijski kongresi i u Rimu i u Lurdu i u Jerusalimu i u Parizu i u Beču i u Americi i u Africi i u Australiji — svih skupa je prije ovog irskoga trideset bilo, ali nijedan nije bio tako sjajan, tako uzvišen kao ovaj u irskom glavnom gradu Dublinu. U ona 4 dana, što smo mi Hrvati za vrijeme toga kongresa boravili u Irskoj, proživjeli smo tako nezaboravne događaje, da će nas iskra onoga zanosa, što smo ga vidjeli i udisali među Ircima, pratiti kroz čitav život.

Irski glavni grad Dublin

otprilike je dvaput veći od našega Zagreba. U središtu ima lijepe ulice, koje su se rasporedale s jedne i druge strane rijeke Liffey, što teče baš kroz sredinu grada u more. U Dublinu ima mnogo lijepih starih i novih zgrada, više nego u Zagrebu. Osobito su lijepe crkve, kojih ima u Dublinu 115 (a u Zagrebu samo 29). No od tih 115 crkava pripada samo 53 katolicima, a 62 su protestantske. Dapače su najstarije najljepše crkve u rukama protestanata. To je od onog vremena, kada su Englezi htjeli zatrti katoličku vjeru u Irskoj, pa su otimali od katolika i crkve i pretvarali ih u protestantske. Tako je još prije 700 godina podignuta katedrala sv. Patrika, koja je bila kroz više stotina godina glavna katolička crkva u Dublinu, dok je nisu preoteli Englezi, te je to i danas protestantska crkva. Krasna je to stara crkva sagrađena kao kakva utvrda. Nažalost je većinom zatvorena, kao što je to kod svih protestantskih crkava u Dublinu, jer nema toga, da se u te crkve kao u katoličke ide radi pobožnosti, pa da su vjernicima uvijek otvorene, da mogu ući pomoliti se, kadgod hoće. Tako nisam ni bio u toj katedrali unutra, jer nisam nikad, kadgod sam došao k njoj, pogodio vrijeme, da je otvorena. Kad su tako irski katolici u Dublinu ostali bez katedrale, morali su sebi, kad su opet malo došli do slobode, podići drugu crkvu, da služi mjesto katedrale dublinskom nadbiskupu. To je prokatedrala sv. Marije bez grijeha Začete, sagrađena na način starih grčkih hramova. Zove se prokatedrala, jer pravom svojom katedralom drže dublinski katolici još uvijek katedralu sv. Patrika. Međutim se sada spremaju, da na jednom od najljepših trgova grada sagrade krasnu veliku novu katedralu, za koju vele, da će biti ponos cijelog irskog naroda.

Od drugih dublinskih crkava zanimat će naše čitatelje, da ima i jedna, koja je posvećena Gospi Lurdskoj. Nije daleko od prokatedrale. Zasad je to drvena crkva sagrađena g. 1917., ali će na tome mjestu biti podignuta lijepa velika nova crkva Gospe Lurdske. Irci veoma štuju Gospu Lurdsku, pa izdaju i posebni glasnik Gospe Lurdske. Ima kod Dublina i posebna špilja posvećena Gospi Lurdskoj i načinjena posve po uzoru Lurdske pšilje, te je prozvana Irskim Lurdom. Blagoslovljena je g. 1930., te je kod tog svečanog blagoslova prisustvovalo oko 100.000 naroda. Za ovo dvije godine, otkako ona postoji, hodočastilo je k toj irskoj Lurdskoj špilji do milijun naroda iz sviju krajeva irske. Tako Irci eto veoma štuju Lurdsku Gospu.

Za vrijeme euharistijskoga kongresa bilo je u Dublinu hodočasnika iz 30 naroda. Svakom je narodu bila dodijeljena jedna crkva za njihova posebna bogoslužja. Tako je nama Hrvatima bila dodijeljena karmelska crkva sv. Terezije, u kojoj smo imali naše hrvatske pobožnosti i sastanke.

U Dublinu postoji staro sveučilište sv. Trojstva, ali to je sveučilište protestantsko. Zato su katolici sebi prije kojih 75 godina osnovali svoje posebno katoličko sveučilište. Prvi rektor (ravnatelj) toga katoličkoga sveučilišta bio je slavni pisac Newman, koji je kasnije postao i kardinal i čiju je knjigu „Kalista" izdalo i Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima u svojoj Knjižnici Dobrih Romana.

Kako je Irska sada od g. 1922. slobodna država, ima svoju posebnu vladu, koja ima sjedište u velikoj vladinoj palači. Od drugih palača ističe se velika palača najvišega sudišta i palača carinarnice na obali rijeke blizu ušća u more. Preko rijeke vodi više mostova, a najveći i najglavniji zove se O' Koneloiv most. Odmah od tog mosta vodi najširа dublinska ulica, koja se zove O' Konelova, a tu je i O' Konelov spomenik. Uopće Irci veoma štuju svoga velikana O' Konela, kojega zovu svojim narodnim osloboditeljem. Na njegov grob na groblju hodočaste Irci kao na grob kakvoga sveca.

Sve ulice Dublina bile su u dane euharistijskoga kongresa svečano iskićene. Milijuni zastava i zastavica — papinskih i irskih i kongresnih — vijorilo se sa svake kuće, sa svakoga prozora. Preko ulica bili su povezani lanci od lišća i cvijeća, od zastavica i velikih natpisa „Živio Krist, naš Kralj", „Bog blagoslovio našega Papu", „Dobro došli biskupi i nadbiskupi" i tako redom. U manjim ulicama, gdje živi siromašniji narod, bila je ta iskićenost još i veća, te si na svim prozorima vidio slike Srca Isusova, sv. Patrika, Majke Božje i Sv. Oca Pape, a kraj mnogih kuća bili su podignuti cijeli oltarići, ukrašeni cvijećem i zapaljenim svijećama. Pred veče si mogao vidjeti, kako pobožni vjernici kleče pred kojim takvim oltarićem nasred ulice i mole krunicu.

Zaista je udivljenja vrijedna vjera irskoga naroda i sve to, što su Irci priredili, da uzveličaju Euharistijskoga Spasitelja. Irci znadu, da sve, štogod imadu, moraju zahvaliti Bogu i katoličkoj vjeri. Zato je tako velika pobožnost irskoga naroda. Nema toga, da Irac ne bi išao nedjeljom u crkvu: ići na sv. misu to Irac smatra svojom narodnom dužnošću i čašću. pa nije pravi Irac, tko tu svoju dužnost ne vrši. Tako je eto katolička vjera srasla s dušom irskoga naroda, kako to valjda nije kod nijednoga drugog naroda na cijelom svijetu. I zaista Irci zaslužuju, da se svi katolički narodi u tom ugledaju u njih.

Kako se taj irski zanos za svetu vjeru pokazao na samom euharistijskom kongresu, opisat ću u budućem broju. — (Svršetak slijedi.) **Dr Josip Andrić.**

NOVE JERONIMSKE KNJIGE

ZA GODINU 1933.

izlaze ovoga mjeseca.

Redovna izdanja:

1. **DANICA,** kalendar za godinu 1933.
2. *Šarić:* **EVANĐELIST,** nedjeljna evanđelja s tumačenjem.
3. *Šenoa:* **BARUN IVICA,** pripovijest.
4. *Mandekić:* **CRVENA DJETELINA.**

Izvanredna izdanja:

5. *Grgec:* **HRVATSKI JOB,** knjiga iz hrvatske povijesti 16. stoljeća.
6. *Truhelka:* **PALČIĆEV KRALJEVSKI LET** i druge pripovijesti.
7. *Katić:* **SVETA MALA TEREZIJA,** životopis Male Svetice.
8. *Hoffmannstal-Bogdanović:* **ČOVJEK,** slavna kršćanska gluma.

Svaki, tko kupi ovogodišnje jeronimske knjige, dobiva još:
9. Jednu posebnu knjigu NADAR.

Sve te knjige zajedno stoje za jeronimske članove samo 40 dinara.

Narudžbe prima već sada

Hrvatsko Književno Društvo Sv. Jeronima
Zagreb, Trg Kralja Tomislava broj 21.